

Πρωτοχριστιανική οδοιπορία στη γη των Πυγμαίων

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Όταν από παιδί διάβαζα για την αγωνιώδη και επίπονη προσπάθεια των ιεραποστόλων, οι οποίοι με τη βοήθεια και τη Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ενέσπειραν τον Ευαγγελικό λόγο στην αχανή αφρικανική ήπειρο, δεν υποπτευόμουν ότι κάποτε θα είχα την ευλογία να μετάσχω αυτής της εμπειρίας και μάλιστα υπό την ευθύνη της Επισκοπικής διακονίας.

Imprfondo: μία πόλη 20.000 κατοίκων στην περιοχή Likouala, στο βορρά της χώρας του Κονγκό. Εκεί, υπό την ανύστακτη μέριμνα του π. Θεολόγου Χρυσανθακοπούλου, ο πατέρας Σέργιος Mabelemo, Εφημέριος της Ενορίας του Αγίου Μάρκου και οι γηγενείς κατηχητές Μάριος και Ιωακείμ, κατάφεραν να συστήσουν τον πρώτο ορθόδοξο πυρήνα σε αυτή την απομακρυσμένη γωνιά της χώρας. Στο ποίμνιο, εκτός από κατοίκους της πόλης, περιλαμβάνονται και πενήντα Πυγμαίοι, οι οποίοι αρνούμενοι να υιοθετήσουν το σύγχρονο τρόπο ζωής, ζουν μέσα στην αγκαλιά του τροπικού δάσους.

Μετά από πολλές προσπάθειες, συνεπεία της δύσκολης μετάβασης στην περιοχή, τελικώς οργανώθηκε η πρώτη ποιμαντική επίσκεψή μου στην περιοχή για την Παρασκευή 7 Ιουνίου. Η υποδοχή που μάς επεφύλαξαν οι πιστοί ήταν συγκινητική. Με δίκυκλα (το συνηθέστερο μέσο μεταφοράς στο βορρά), σχημάτισαν μία πολύβουη πομπή ως την είσοδο του Ναού του Αγίου Μάρκου, ενός μικρού σπιτιού, όπου το μεγαλύτερο δωμάτιο χρησιμοποιείται ως χώρος λατρείας. Το απόγευμα, στον ίδιο Ναό τελέσαμε την Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο και κηρύξαμε.

Σάββατο 8 Ιουνίου: δέκα νέες ψυχές θα λάμπουν από το φωτισμό της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος και θα ενταχθούν στην Ορθοδοξία. Από την ανατολή του ήλιου περιμένουν καρτερικά στις όχθες του ποταμού Oubanguί την μεγάλη στιγμή. Μία πιρόγα απετέλεσε την εξέδρα, απ'όπου συγκινημένος ετέλεσα στα γαλήνια νερά του ποταμού τις βαπτίσεις των νέων ορθοδόξων, δοξολογώντας στα μύχια της καρδιάς μου τον Πανάγαθο Θεό για την πρωτοχριστιανική εμπειρία που εβίωνα.

Μεσημέρι της ίδιας μέρας στην αγορά της πόλης. Με την ολοπρόθυμη και φιλάδελφη οικονομική συμπαράσταση της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, η Ιερά Επισκοπή αγόρασε για τους Πυγμαίους είδη πρώτης ανάγκης,

για να τους βοηθήσει και υλικά στην δύσκολη προσπάθεια της επιβίωσής τους μέσα στα δάση. Ματσέτες, τσεκούρια, εργαλεία, μαχαίρια και λίμες ήταν αυτά που οι ίδιοι προέκριναν ως απαραίτητα για την διαβίωσή τους στην φύση και τον κυνηγητικό τρόπο ζωής.

Κυριακή 9 Ιουνίου: από τα χαράματα η εκκλησία και η αυλή είναι ασφυκτικά γεμάτη από τους πιστούς που περιμένουν υπομονετικά να συμμετάσχουν για πρώτη φορά σε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και να λάβουν την ευλογία του Επισκόπου, αγγίζοντας διακριτικά τα αρχιερατικά άμφια.

Αγία Τράπεζα ένα παλιό τραπέζι, ένα μικρότερο η Προσκομιδή. Οι ψαλμοί και ο παλμός της φωνής των νέων κατακλύζουν τον ευλογημένο τούτο τόπο και σε μεταφέρουν στους Αποστολικούς χρόνους. Δραττόμενος της ευκαιρίας, κηρύττω για τον βίο και την πνευματική παρακαταθήκη του Αποστόλου Μάρκου, του Φωτιστού της Εκκλησίας των Αλεξανδρέων και εν τέλει, δια της αδιακόπου Αποστολικής διαδοχής των μαρτυρικών Πατριαρχών Αλεξανδρείας, καταλήγω στη σημερινή πολύκαρπη διακονία της «Μητέρας-Εκκλησίας» μας.

Απόγευμα της ίδιας μέρας επίσκεψη στον καταυλισμό των ορθοδόξων Πυγμαίων. Διασχίζοντας την πυκνή βλάστηση του τροπικού δάσους, φτάνουμε στα πρώτα

σπίτια. Σαν να έχουμε γυρίσει πίσω τον χρόνο... Γύρω από τα πλίνθινα σπίτια, παιδιά σκαρφαλώνουν στα δέντρα ή περιποιούνται την γη, αντιγράφοντας τις κινήσεις των γονέων τους. Στα μαγειρικά σκεύη, πάνω στο σωρό των καιομένων ξύλων, ψήνονται τα αγαθά που προσέφερε το δάσος δια της πανσοφίας του Πλάστη του.

Η ευγένεια του ενενηκονταετή ορθοδόξου αρχηγού του χωριού είναι χαρακτηριστική. Οι πάντοτε υπερήφανοι Πυγμαίοι, οι οποίοι ασφαλώς αγνοούν ότι περί αυτών ομιλεί ο Όμηρος και ο Ηρόδοτος στα περιώνυμα έργα τους, μού μίλησαν κυρίως για τη ζωή τους και ελαχίστως για τα προβλήματά τους, αφού γνωρίζουν να δέχονται και να χαίρονται τη ζωή ως το πολυτιμότερο δώρο του Θεού. Ευχαρίστησαν για την φιλευσπλαχνία και την αμέριστη αγάπη των ορθοδόξων αδερφών.

Καθώς νυχτώνει, βρισκόμαστε στη φιλόξενη κατοικία του Κυβερνήτη της περιοχής, ο οποίος μού ζήτησε επισήμως την ανέγερση περικαλλούς ορθοδόξου Ναού στο κέντρο της πόλεως του Imprfondo, σε οικόπεδο που η Επισκοπή ήδη κατέχει νομίμως. Κι αν η Εκκλησία μας μπορέσει να τους προσφέρει και ένα σχολείο, τότε «η χαρά η πεπληρωμένη»!

Image not found or type unknown

Δευτέρα 10 Ιουνίου: έφτασε η ώρα του αποχαιρετισμού. Καθώς επιστρέφουμε στην πρωτεύουσα της χώρας, Μπραζαβίλ, κάνω μία ανασκόπηση του ταξιδιού. Δοξάζω το Θεό, αναλογιζόμενος το βάρος της ποιμαντορικής και ιεραποστολικής ευθύνης, οραματίζομαι τον ορθόδοξο Ναό, κτισμένο μόνο από το παραδοσιακό κόκκινο τούβλο, εμφανές εσωτερικά και εξωτερικά, με όμορφη κεραμοσκεπή και πρωτοχριστιανικό χαμηλό ξύλινο εικονοστάσιο, σκαλισμένο από τα επιδέξια χέρια των ντόπιων. Γέμισε ο νους από πανέμορφες εικόνες και η ψυχή από αγαλλίαση πνευματική και δύναμη για την συνέχιση της ποιμαντορίας της Επισκοπής που καλύπτει γεωγραφικώς μία έκταση συνολικώς 2,5 φορές μεγαλύτερη της Ελλάδος και που ο Θεός ενεπιστεύθη στην ελαχιστότητά μου.

+ Ο Μπραζαβίλ Παντελεήμων

Πηγή: ierapostoles.gr